

En ny aktiv arbejdsmarkeds- politik

– styrket rekruttering og flere
rettigheder til ledige

Forord

Vi skal have arbejdsmarkedsindsatsen tilbage på sporet

Arbejdsmarkedspolitikken trænger til et grundigt eftersyn. Alt for mange ressourcer – mennesker og penge – går tabt i et system overdænget med bureaukratiske kontrol og proceskrav, udsigtsløse aktiveringer og en uværdig behandling af de ledige.

Samtidig oplever vi, at nogle virksomheder ikke kan rekruttere arbejdskraft, fordi ledige mangler de nødvendige kvalifikationer til at bestride de ledige jobs.

Den seneste tid er der vokset et generelt og bredt ønske frem blandt de politiske partier om et behov for nytænkning af arbejdsmarkedsindsatsen. Dette ønske er vi fuldt ud på linje med. Vi er endt med et system, hvor de ledige og virksomhederne i alt for stort et omfang er til for systemets skyld – og ikke omvendt.

Samtidig er vi også bevidste om, at systemet i høj grad er et produkt af politisk mistillid til lediges vilje til at søge og påtage sig relevant arbejde. Hvis vi skal skabe et bedre system, forudsætter det derfor en større tillid til den enkelte ledige.

Med dette udspil kommer 3F med et omfattende bud på, hvordan en grundlæggende nytænkning af indsatsen kan tage sig ud, så den bliver til gavn for både den ledige, virksomhederne og samfundet.

Det handler om at få værdigheden tilbage i systemet. Jobsøgende ledige skal hjælpes hurtigt tilbage i job og de, som har behov, skal sikres en retfærdig og målrettet opkvalificering, så virksomhederne kan få den nødvendige kvalificerede arbejdskraft.

Aktivering skal derfor ikke længere føles eller udmøntes som en straf over for de ledige, men en målrettet hjælp, der kvalificerer dem tilbage til arbejdsmarkedet.

Og det skal endelig være slut med lappeløsninger og nyttesløse magtkampe mellem systemerne i arbejdsmarkedspolitikken. En reform baseret på de principper, som vi foreslår, reducerer bureaukratiet og målretter opkvalificeringsindsatsen mod konkret beskæftigelse.

Med andre ord skal arbejdsmarkedsindsatsen tilbage på sporet med udgangspunkt i den enkelte lediges behov og ønsker i overensstemmelse med arbejdsmarkedets efterspørgsel.

Vi håber, at der også politisk er mod til at gennemføre en ambitiøs reform frem for fortsatte småjusteringer af processer, redskaber og bureaukrati, som ikke løser opgaven.

I 3F er vi i hvert fald klar til at drøfte en reform hurtigst muligt – gerne i forpligtende tre-partsforhandlinger.

Af Eva Obdrup, forretningsfører i 3F's A-kasse og Søren Heisel, forbundssekretær i 3F

En ny aktiv arbejdsmarkedspolitik

Fire principper for en ny bæredygtig arbejdsmarkedspolitik, der sikrer fleksibilitet på arbejdsmarkedet

3F støtter en styrkelse af den aktive beskæftigelsesindsats, der har medvirket til at sikre, at den strukturelle ledighed siden 1994 stabilt er faldet, og at Danmark i dag er det EU-land, som hurtigst får ledige tilbage i arbejde. Men samtidig hermed præges indsatsen desværre i dag af en systemtænkning og bureaukrati, der kommer til udtryk som manglende tillid til den enkelte ledige.

3F støtter derfor det brede politiske ønske om en omfattende nytænkning af den aktive arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitik i Danmark, og ikke blot justering af de enkelte redskaber og processer. Der er behov for at forbedre, effektivisere og udvikle arbejdsmarkedspolitikken og beskæftigelsesindsatsen – ikke at afvikle eller nedskære den.

Fokus i arbejdsmarkedspolitikken skal i langt højere grad være på at skaffe virksomhederne den nødvendige kvalificerede arbejdskraft, bekæmpe flaskehalse og sikre de ledige rettigheder. Indsatsen skal bygge på tillid til, at langt de fleste faktisk gerne vil arbejde.

3F ønsker derfor en reform af både styring, indsats og finansiering af den aktive arbejdsmarkedspolitik, som tager udgangspunkt i fire principper:

1. To hovedspor i arbejdsmarkedsindsatsen: ét til arbejdsmarkedsparate ledige og ét til målgrupper med andre udfordringer end ledighed.
2. En mere sammenhængende arbejdsmarkedsindsats, der er forankret på regionalt niveau med inddragelse af arbejdsmarkedets parter
3. Flere rettigheder og valg til arbejdsmarkedsparate ledige – færre proceskrav og mindre bureaukrati.
4. A-kasserne tager et endnu større ansvar for at hjælpe de ledige tilbage i job.

Disse principper vil betyde en arbejdsmarkedspolitik, der giver bedre fleksibilitet på arbejdsmarkedet

og en styrket rekruttering, der opfylder virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft.

Principperne vil betyde, at arbejdsstyrken løbende opkvalificeres til arbejdsmarkedets aktuelle og fremtidige behov under ledighedsperioderne. Det medfører, at ledige får de kompetencer, der er efterspørgsel efter, hvilket vil være med til at modvirke flaskehalse og mangelsituationer på det danske arbejdsmarked. Løbende opkvalificering vil både medvirke til, at virksomhederne har den nødvendige kvalificerede arbejdskraft, samt at den enkelte ledige undgår gentagne ledighedsperioder og i stedet permanent bliver en del af arbejdsstyrken.

Indsatsen for de ledige skal kunne virke i forskellige konjunkturer, og tage højde for arbejdsmarkedets skiftende og stigende behov for kvalificeret og specialiseret arbejdskraft. Samtidigt skal den enkelte ledige have flere rettigheder og mere valgfrihed, og der skal være mindre bureaukrati samt færre proceskrav i systemet.

De aktører, som er tættest på arbejdsmarkedet, nemlig arbejdsmarkedets parter, skal på regionalt niveau i langt højere grad prioritere, dimensionere og koordinere indsatsen for alle arbejdsmarkedsparate ledige. Det er vigtigt, at ikke mindst virksomhedernes repræsentanter – arbejdsgiverorganisationerne – spiller en mere aktiv og forpligtende rolle i at få tilvejebragt de uddannelser og kompetencer, som deres medlemsvirksomheder efterspørger.

Foruden et mindre bureaukratisk og omkostnings tungt beskæftigelsessystem, vil de foreslåede principper ligeledes medføre en mere sammenhængende arbejdsmarkedspolitik. En arbejdsmarkedspolitik, der bygger på en regionaliseret indsats og ikke 98 delarbejdsmarkeder.

Første princip: To hovedspor i arbejds- markedsindsatsen

3F foreslår, at der fremover bliver to hovedspor i den aktive arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitik.

Det ene hovedspor består af indsatsen til de ledige, der er klar til at indgå på arbejdsmarkedet og ikke har andre udfordringer end ledighed. Altså dagpengemodtagere og arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere.

De ledige i dette hovedspor skal have en vifte af konkrete rettigheder, som målrettet kan hjælpe dem tilbage til arbejdsmarkedet, og dermed bidrage til at sikre matchingen mellem ledige og virksomheder med behov for arbejdskraft. Ligesom indenfor andre politikområder, skal de ledige naturligvis også udstyres med rettigheder og en højere grad af frit valg. Aktiveringen i arbejdsmarkedssporet tager derfor udgangspunkt i rettigheder for de ledige i stedet for kontrol, mistillid og rigide proceskrav. De lediges rettigheder skal blandt andet bestå af ret til uddannelse i et fastlagt antal uger om året, ret til jobformidling eller løntilskud, ret til danskuddannelse samt ret til samtaler med a-kassen efter behov.

Med andre ord; så skal virksomhedernes behov og de lediges rettigheder igen have første prioritet, og ikke systemets behov for kontrol, bureaukrati samt organisatorisk placering.

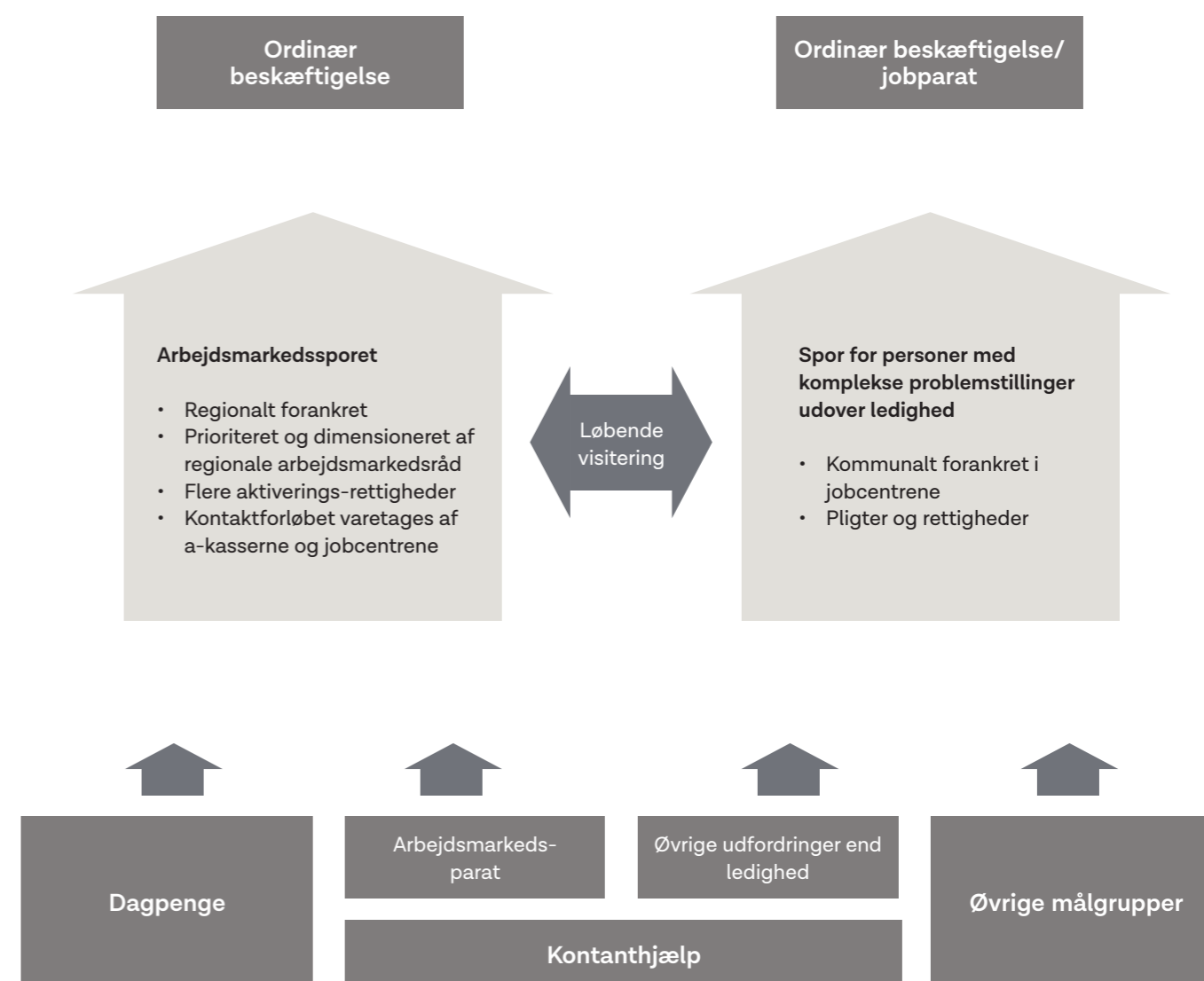
Det andet hovedspor bør bestå af indsatsen for de målgrupper i det nuværende beskæftigelses-system, der har øvrige udfordringer end ledighed. Det vil sige, at målgruppen for dette spor udgøres af blandt andet aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygemeldte, uddannelseshjælpsmodtagere, personer med integrationsbehov, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse mv.

Indsatsen for disse målgrupper varetages af de kommunale jobcentre, mens a-kasser overtager en større del af indsatsen over for arbejdsmarkedssparate ledige.

Jobcentrene vil dermed fremover kunne frigøre nogle af de ressourcer, de bruger på arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere og bruge flere kræfter på at hjælpe de personer, der er længere fra arbejdsmarkedet og har komplekse problemstillinger ud over ledighed.

Det er centralt, at der fra starten sker en korrekt placering af ledige i de to spor, idet indsatsen målrettes efter vurderingen af deres arbejdsmarkedssparathed. Jobcentrene skal varetage opgaven med at vurdere, om nye kontanthjælpsmodtagere er arbejdsmarkedssparate eller har andre udfordringer end ledighed. Det er vigtigt, at der etableres en struktur for kommunernes visitering af kontanthjælpsmodtagere, som modvirker kassetækning i forbindelse med visiteringen. Der må således ikke være økonomiske incitamenter til at visitere kontanthjælpsmodtagere som arbejdsmarkedssparate, hvis de ikke reelt er det.

De to spor i den nye aktive arbejdsmarkedspolitik

Andet princip:

Regionalt forankret indsats med styrket inddragelse af parterne

Indsatsen for de arbejdsmarkedsparate ledige skal forankres på det regionale niveau. Arbejdsmarkedet består ikke af 98 arbejdsmarkeder, idet både private og offentlige arbejdsgivere rekrutterer i stigende grad nye medarbejdere uden skelen til kommunegrænser. Derfor er den nuværende opdeling af arbejdsmarkedsindsatsen på kommuneniveau vist sig utilstrækkelig til at sikre en effektiv arbejdsmarkedspolitik, hvor virksomhederne får den kvalificerede arbejdskraft de efterspørger og de ledige får den nødvendige opkvalificering.

3F foreslår derfor, at den regionale indsats styres via otte arbejdsmarkedsregioner, der følger strukturen i de nuværende regionale arbejdsmarkedsråd. Arbejdsmarkedsregionerne får således ansvar for at målrette en indsats for de ledige, der passer til regionens arbejdsmarkeds behov.

Den politiske styring af hver af de otte arbejdsmarkedsregioner varetages af styrkede regionale arbejdsmarkedsråd, der får ansvaret for at prioritere, dimensionere og koordinere indsatsen. Rådene består af arbejdsmarkedets parter samt kommunale/regionale repræsentanter. Det betyder, at arbejdsmarkedets parter i form af både virksomhedernes repræsentanter og de lokale overenskomstbærende fagforbund inddrages i den regionale arbejdsmarkedspolitik og gøres ansvarlig for indsatsen. Det vil bevirke, at indsatsen knyttes tættere til at kunne opfylde det regionale arbejdsmarkeds behov, sikre den nødvendige kvalificerede arbejdskraft samt de lediges rettigheder.

De regionale arbejdsmarkedsråd skal sammen med en styrket statslig arbejdsmarkedsregion prioritere, dimensionere og koordinere indsatsen for de ledige i området. Arbejdsmarkedsrådenes opgaver bliver blandt andet at:

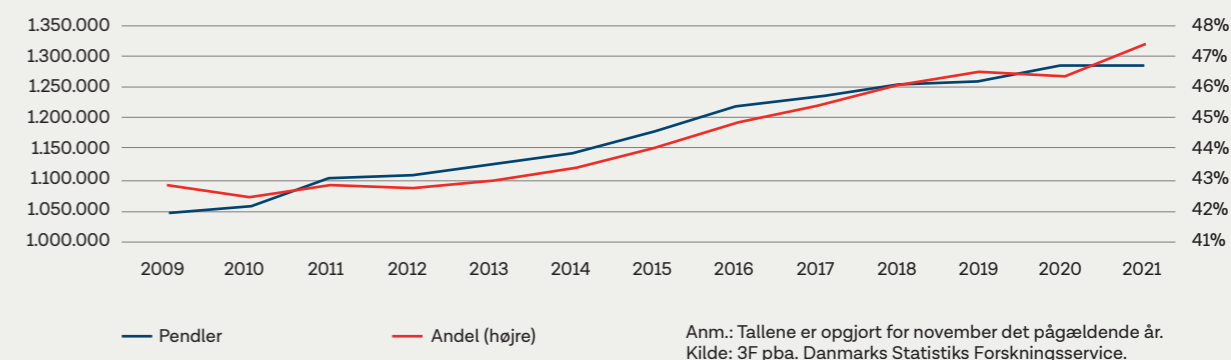
- sikre og styrke kontakten, dialogen og samarbejdet med regionens virksomheder, bl.a. med henblik på oprettelse af løntilskud, opkvalificeringsjob og virksomhedspraktik
- overvåge det regionale arbejdsmarked, specielt ift. virksomhedernes konkrete efterspørgsel
- styrke samarbejdet og koordineringen med a-kasserne
- udarbejde enkle positivlister over hvilke uddannelser, der er efterspørgsel på det regionale arbejdsmarked
- udarbejde en "grøn positivliste" over uddannelsesmuligheder der understøtter den grønne omstilling, herunder at alle ledige seneste efter tre måneders ledighed skal have obligatorisk undervisning inden for den grønne omstilling
- sikre de relevante uddannelsesudbud i samarbejde med VEU-institutioner, AMU-centre og øvrige uddannelsesinstitutioner
- overvåge og benchmarke indsatsen for ledige i a-kasser.

Det danske arbejdsmarked går på tværs af kommunegrænser

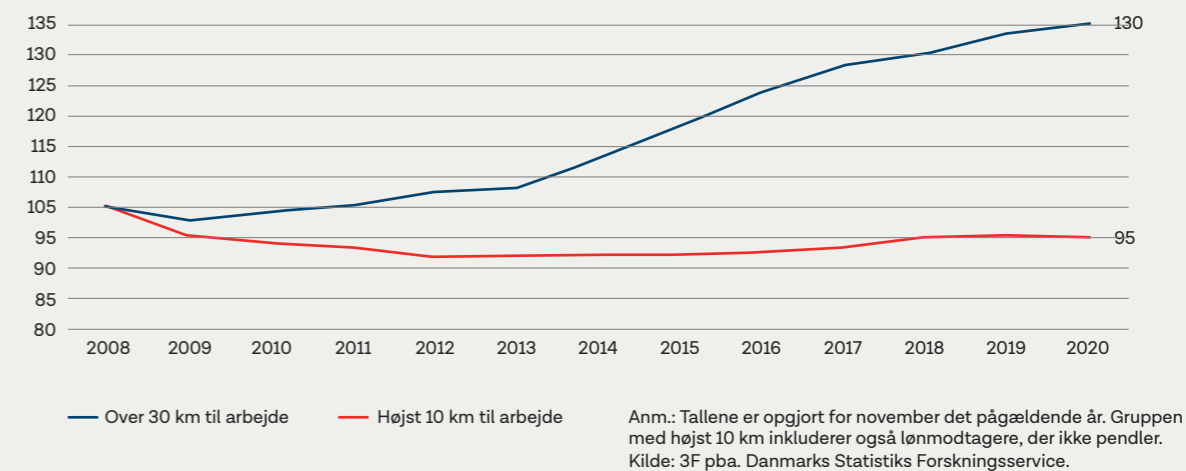
Arbejdsgivere rekrutterer i stigende grad medarbejdere på tværs af kommunale grænser. Knap halvdelen af alle lønmodtagere pendler ud af deres bopælskommune for at komme på arbejde, og andelen er stigende.

Samtidig får pendlerne længere og længere til deres arbejdssted. Siden 2008 er antallet af lønmodtagere med mere end 30 km til arbejde steget med 30 pct.

Antal og andel lønmodtagere der pendler ud af bopælskommunen for at komme på arbejde

Indekseret udvikling i antal pendlere med pendlindsafstand over 30 km og under 10 km

Tredje princip: Flere rettigheder til ledige – mindre bureaukrati og færre proceskrav

Indsatsen for de arbejdsmarkedsparede ledige vil være funderet i flere rettigheder, som skal bidrage målrettet til at hjælpe de ledige tilbage til arbejdsmarkedet, og være med til at sikre et bedre match mellem ledige og virksomhedernes efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft.

Det er afgørende, at den arbejdsmarkedspolitisk indsats bygger på mindre bureaukrati og større valgfrihed for den enkelte ledige. Arbejdsmarkedets behov er vigtigere end systemets behov. Man skal som ledig have ret til at bruge sin ledighedsperiode klogt og sikre, at man opnår de kompetencer, der er efterspurgt på arbejdsmarkedet.

Aktiveringen skal derfor ikke længere opleves som en "straf", men som et gode, der udelukkende har ét formål, nemlig, at få den ledige hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet med det rette kompetencer.

Aktiveringen i arbejdsmarkedssporet tager fremover udgangspunkt i rettigheder for de ledige i stedet for kontrol og rigide proceskrav. De ledige skal mødes med værdighed og tillid til, at alle ledige faktisk gerne vil arbejde. Det medfører, at der kommer mere værdi og effekt af den aktivering, der tilbydes til de ledige. Alle andre proceskrav til aktivering end de foreslåede rettigheder afskaffes.

Princippet ændrer ikke på, at ledige stadig fuldt ud skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det vil blandt andet sige, at de aktivt skal søge job samt skal tage imod formidlede job fra a-kassen. I den forbindelse skal det pointeres, at Danmark har de strengeste rådighedskrav for ledige i OECD, og det vil 3F's forslag ikke ændre på.

Konkret foreslås det, at alle arbejdsmarkedsparede ledige får flere rettigheder inden for forskellige områder, som understøtter arbejdsmarkedets efterspørgsel:

Ret til samtaler

Der vil være en obligatorisk samtale mellem a-kassen eller jobcentret og den ledige ved nyledighed samt efter seks måneders ledighed. Derudover har den ledige ret til samtaler med a-kassen efter behov, når den ledige ønsker det. A-kassen eller jobcentret har desuden mulighed for at indkalde den ledige til ekstra samtaler, hvis der vurderes at være behov for det. Kontaktforløbet bliver derved styret af den lediges og arbejdsmarkedets behov og ikke af rigide proceskrav.

Ret til uddannelse

Alle ledige skal have ret til at tage uddannelse og blive opkvalificeret i minimum 12 uger om året. Opkvalificeringen kan bestå af både korte, jobrettede kurser og uddannelse som faglært eller en professionsuddannelse inden for velfærdssområdet. De regionale arbejdsmarkedsråd udarbejder løbende forskellige enkle positivlister med de relevante uddannelser og kurser, som ledige kan vælge. Retten til uddannelse gælder i hele ledighedsperioden uden begrænsninger. Uddannelse skal desuden kunne påbegyndes i opsigelsesperioden, hvis den ledige ønsker det, ikke som en erstatning for, men som et supplement til de rettigheder opsagte har i deres overenskomst.

Det er helt afgørende, at retten til opkvalificering beskæftigelsesrettes til virksomhedernes konkrete efterspørgsel, særligt målrettet de kortuddannede ledige, der har det største opkvalificeringsbehov.

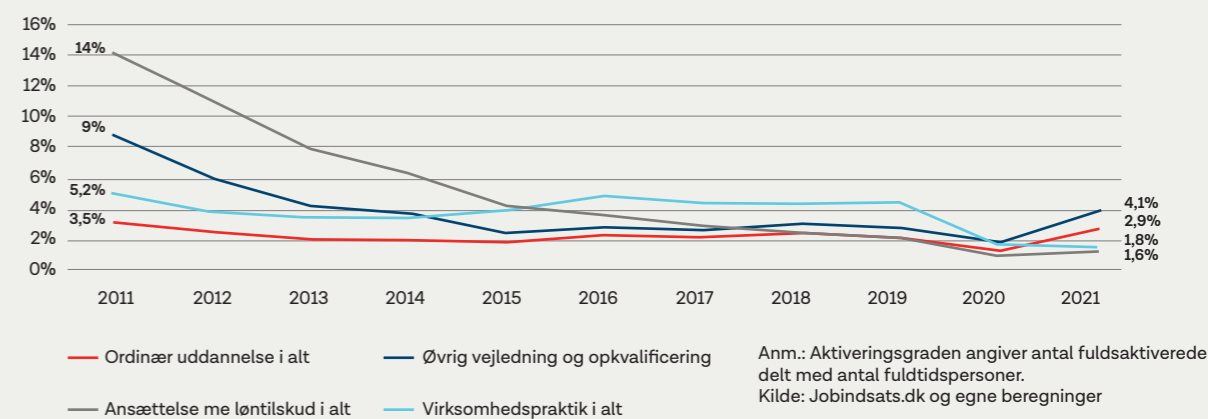
Udviklingen viser, at det er vigtigt at sikre ledige flere rettigheder til blandt andet uddannelse

En række analyser viser, at der fremover vil være et øget kompetencebehov på det danske arbejdsmarked. Blandt andet kommer der i 2030 til at være en stor mangel på faglærte.

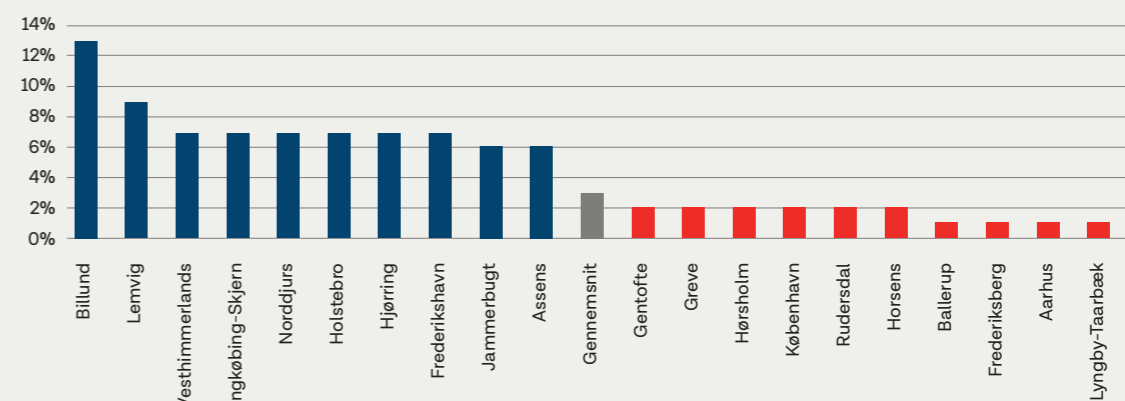
Som nedenstående figurer viser, får ledige dagpengemodtagere langt mindre aktivering end tidligere, samtidig med, at der er stor forskel på, hvor meget uddannelse, ledige får tilbudt i de enkelte kommuner.

Hvis vi skal sikre en arbejdsstyrke, der opfylder arbejdsmarkedets kompetencebehov, er det vigtigt at sikre at alle ledige, der har brug for det, får mulighed for at blive opkvalificeret under ledighed. De foreslåede rettigheder vil medvirke til, at arbejdsstyrken løbende opkvalificeres til arbejdsmarkedets aktuelle og fremtidige behov under ledighedsperioderne.

Aktiveringsgraden for dagpengemodtagere, 2011 til 2021

Aktiveringsgraden i ordinær uddannelse for dagpengemodtagere fordelt på kommuner

Ledige skal have ret til at vælge mellem følgende former for uddannelse i minimum 12 uger om året:

- Kortere jobrettet uddannelse og kurser (via positivliste udarbejdet af det regionale arbejdsmarkedsråd).
- Tilbud inden for den regionale uddannelsespulje (via positivliste udarbejdet af RAR).
- Tilbud indenfor områder der understøtter den grønne omstilling (via ny Grøn positivliste udarbejdet af RAR). Alle ledige skal inden 3 måneders ledighed gennemføre et obligatorisk kursus i den grønne omstilling.
- Uddannelsesløft til 110 pct. dagpengesats (via positivliste udarbejdet af RAR). Uddannelsesløftet kan ske fra enten ufaglært til faglært eller ved ønske om brancheskift, fx pga. nedslidning eller manglende jobmuligheder.
- Professionsuddannelse inden for velfærdsområdet. Dette skal være muligt for ufaglærte eller ved ønske om brancheskift, fx pga. nedslidning eller manglende jobmuligheder.

Desuden skal ledige uden tidsbegrænsning have ret til ordblindeundervisning og FVU inden for hhv. dansk, matematik, digital og engelsk. Ledige har desuden ret til at blive screenet inden for disse områder.

Ret til danskundervisning

Alle ledige, der har behov for det, skal have ret til gratis danskundervisning. En del udenlandske ledige med baggrund i fx landbruget, rengøringsbranchen eller industrien har ikke fået mulighed for dansk-sprogundervisning, og har på virksomheden kunnet klare sig på modersmålet. Som ledig er det dog vanskeligt at få job igen, når danskkundskaberne er meget begrænsede. Derfor skal der være ret til danskurser. Retten skal også

gælde ledige, der i dag ikke kan blive optaget på FVU-start på grund af for ringe danskkundskaber. Eksempelvis havde 3F's a-kasse i oktober 2022 omtrent 13.000 medlemmer, som grundet udenlandsk baggrund oplever sproglige barrierer og har behov for FVU-0.

En styrkelse af danskundervisningen vil således også medføre forøgelse af arbejdsudbuddet.

Øvrige tilbud

Den ledige har ligeledes ret til en række øvrige tilbud; disse tilbud er en rettighed og godkendes af a-kassen eller jobcentret, såfremt betingelserne er opfyldt.

Ledige skal have ret til følgende øvrige tilbud, hvor der indgås en aftale med arbejdsgiver:

- Selvfunden virksomhedspraktik og løntilskud.
- Selvfunden voksenlærlingeplads.
- Realkompetencevurdering hvis nødvendigt ifm. ønske om uddannelse og opkvalificering.

Udvidet brug af opkvalificeringsjob

Det er vigtigt, at en større del af opkvalificeringen ligeledes sker i tæt samarbejde med regionens virksomheder, hvorfor bl.a. den eksisterende ordning med opkvalificeringsjob bør udvides. 3F foreslår, at der eksempelvis kunne udstedes et klippekort til betaling af opkvalificeringskurser, når virksomheder ansætter en ledig som ny medarbejder i en ordinær ansættelse på fuld tid. Det vil sige, at den nye medarbejder fra første arbejdsdag får mulighed for at deltage i relevant opkvalificering, der er relevant for at varetage det nye job, og som ligger ud over den oplæring, som arbejdsgiveren selv forventes at give. Denne ordning skal administreres af arbejdsmarkedsregionerne.

Behov for at optimere brugen af virksomhedspraktik og løntilskud

Det er afgørende, at ledige i virksomhedspraktik og løntilskud ikke fortrænger ordinært ansatte på arbejdspladserne, samt der sikres nødvendig progression i den enkelte virksomhed, som varetager indsatsen.

Derfor bør det nuværende rimelighedskrav fastholdes, så andelen af personer i virksomhedstilbud ift. ansatte på almindelige vilkår ikke bliver for høj.

Desuden skal den overenskomstbærende organisation høres og inddrages i forhold til hver enkelt ansættelse i løntilskud eller placering i virksomhedspraktik. Desuden skal det i alle aftaler beskrives, hvordan man vil sikre progression i virksomhedsforløbet. Det er forudsætningen

for en ordentlig integration af ledige, og medvirker til at forhindre unfair konkurrence og misbrug af beskæftigelsespolitiske redskaber.

Arbejdsgiveren skal i forbindelse med indgåelse af aftaler med den ledige erklære på tro og love, at ovenstående betingelser opfyldes. Der skal føres tæt tilsyn med, om betingelserne er overholdt, jf. nedenfor.

Tilsynsmodel

Der indføres en statslig eller regional tilsynsmodel, med henblik på at kontrollere anvendelsen af løntilskudsordninger og forskellige former for praktik i tæt dialog med det regionale arbejdsmarkedsråd.

Fjerde princip: A-kasserne tager et endnu større ansvar for at hjælpe de ledige hurtigt tilbage i job

3F foreslår, at a-kasserne skal have en større rolle for at hjælpe arbejdsmarkedsparede ledige tilbage i job, og overtage en større del af kontaktføreløbet.

A-kasserne kender både de ledige og det regionale arbejdsmarked, og er i udgangspunktet de bedste aktører til at vejlede ledige om deres muligheder på arbejdsmarkedet og formidle job.

For at sikre en effektiv indsats for ledige i alle a-kasser, bør de regionale arbejdsmarkedsråd løbende overvåge indsatsen i a-kasserne, fx ved at benchmarke a-kassernes resultater. Danske A-kasser bør inddrages i udviklingen af relevante benchmark-metoder og kriterier. A-kasserne har derudover et grundlæggende økonomisk incitament til at få deres ledige medlemmer i arbejde, idet det er god medlemservice og medlemmer i arbejde sparer desuden a-kassen for væsentlige administrationsomkostninger.

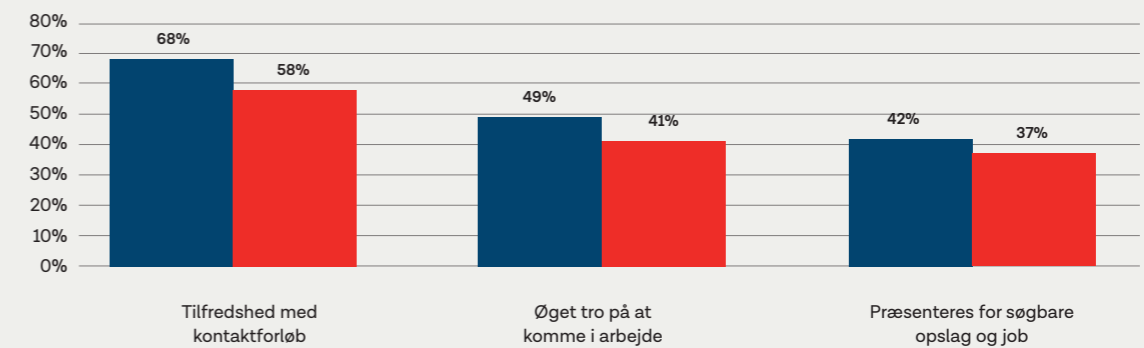
A-kasserne er gode til at varetage indsatsen for dagpengemodtagere

En række forskellige resultater peger på, at en større del af indsatsen for dagpengemodtagere med fordel kan placeres ved a-kasserne.

For eksempel er ledige i a-kasseforsøget mere tilfredse med, at have deres samtaleforløb i a-kassen end i jobcentret i de første 3 måneders ledighed, og en foreløbig effektevaluering viser, at der er en positiv beskæftigelseseffekt i forsøget.

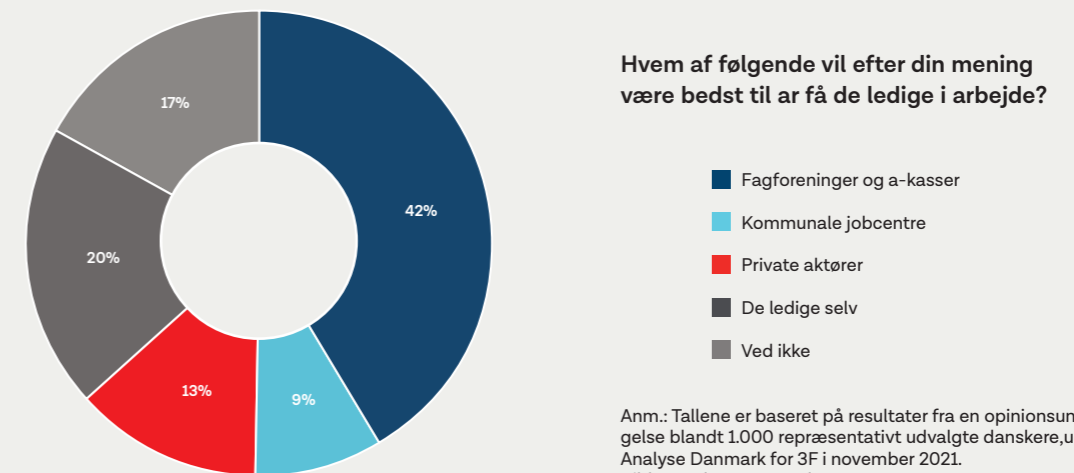
Desuden støtter den danske befolkning, at a-kasserne skal have mere ansvar i beskæftigelsesindsatsen. Det viser en befolkningsundersøgelse, som Analyse Danmark har udarbejdet for 3F. Hele 42 pct. mener, at a-kasser og fagforeninger er bedst til at få de ledige i arbejde. Samtidig mener kun 9 pct., at jobcentre vil være de bedste til at få de ledige i arbejde.

Resultater fra evalueringen af a-kasseforsøget

Kilde: Rambøll Management Consulting

Befolkningens holdning til a-kassernes rolle i beskæftigelsesindsatsen

Økonomi:

Finansiering af ydelser og indsats i det arbejdsmarkedsparate spor

Finansiering af både indsats og ydelser i det arbejdsmarkedsparate spor skal ligge på statsligt niveau. Ved at centralisere finansieringen i staten skabes bedre muligheder for at bruge arbejdsmarkedspolitikken konjunkturpolitisk. Desuden skaber den nuværende finansiering af dagpenge og beskæftigelsesindsats en række uhensigtsmæssigheder.

For mange kommuner er det en økonomisk byrde at have det økonomiske ansvar for indsatsen for arbejdsmarkedsparate ledige. Kommunerne har risiko for store økonomiske tab, som medfører besparelser på andre velfærdsområder, selvom kommunerne ikke har indflydelse på beskæftigelsesudviklingen og ledigheden i deres område. Endvidere er der på nuværende tidspunkt ingen garanti for, at de afsatte økonomiske midler til den kommunale beskæftigelsesindsats de facto også anvendes hertil.

Ved at flytte det økonomiske ansvar fra kommunerne til staten, kan det sikres, at de afsatte økonomiske beskæftigelsesmidler kommer de ledige og virksomhedernes kvalifikationsefterspørgsel til gode.

Staten bør således fremover stå for finansieringen af dagpenge og ydelser til de arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere. Det vil også være staten, der har ansvaret for at finansiere indsatsen i det arbejdsmarkedsparate spor, herunder særligt uddannelse og opkvalificering for de ledige. Desuden skal staten være ansvarlig for finansieringen af den styrkede regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats i form af de regionale arbejdsmarkedsråd samt tilknyttede sekretariater.

Samlet set vil den foreslåede finansieringsmodel medføre, at staten får et større økonomisk ansvar for den arbejdsmarkedspolitiske indsats, hvilket blandt andet giver mulighed for at bruge arbejdsmarkedspolitikken konjunkturpolitisk.

